

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 705

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 18 octombrie 2007

SUMAR

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Decizia nr. 698 din 11 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii

2-3

Decizia nr. 724 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 7 din Ordinul nr. 760/C/1999 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

3-4

Decizia nr. 741 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) și art. 54 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară

5-6

Decizia nr. 743 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 275 alin. (3) și art. 277 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului

6-7

Decizia nr. 802 din 27 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 pct. 1 și art. 244¹ din Codul de procedură civilă

8-9

Decizia nr. 807 din 27 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale și art. 581 din Codul de procedură civilă

10-11

Decizia nr. 813 din 27 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

11-13

Decizia nr. 814 din 27 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

13-14

Decizia nr. 815 din 27 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii

14-15

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

1.246. — Hotărâre privind revocarea unui membru al Plenului Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor și numirea în funcție, pe postul rămas vacant, a altui membru.....

16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 698**

din 11 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Mihai Rotaru în Dosarul nr. 11.805/1/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul de 9 judecători.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, Mihai Rotaru, lipsă fiind Consiliul Superior al Magistraturii, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, autorul excepției de neconstituționalitate, Mihai Rotaru, solicită admiterea acesteia, deoarece dispozițiile criticate contravin principiului separației puterilor în stat, prin faptul că din comisia de disciplină face parte un judecător sau procuror, membru al Consiliului Superior al Magistraturii. De asemenea, arată că se încalcă și imparțialitatea judecătorului sau procurorului respectiv, ceea ce contravine art. 21 alin. (3) din Constituție. Apreciază că sesizarea ar trebui făcută de către o comisie aparținând Ministerului Justiției, Înaltei Curți de Casație și Justiție sau unei curți de apel.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca fiind neîntemeiată, întrucât există obligația abținerii sau a recuzării membrului Consiliului Superior al Magistraturii care face parte din comisia de disciplină.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 11.805/1/2006, **Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 9 judecători a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1) din Legea nr. 317/2004.** Excepția a fost ridicată de Mihai Rotaru — judecător la Tribunalul București — într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat de acesta împotriva hotărârii Consiliul Superior al Magistraturii – Secția pentru judecători prin care i s-a aplicat o sancțiune disciplinară.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, deoarece sesizarea uneia dintre secțiile Consiliului Superior al Magistraturii ar trebui făcută fie de către o autoritate fără legătură cu această instituție, cum ar fi Ministerul Justiției, fie de către colegiile de conducere ale instanțelor. În condițiile în care comisiile de disciplină au în componența lor un membru al secției pentru judecători sau pentru procurori, nu poate fi asigurată imparțialitatea soluționării cauzei.

Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 9 judecători și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât, potrivit art. 134 alin. (2) din Constituție, Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor și, mai mult, hotărârea acestuia este supusă recursului la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că dispozițiile criticate nu contravin Constituției, întrucât Consiliul Superior al Magistraturii este instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor. Totodată, dispozițiile legale privind procedura disciplinară se completează cu cele ale Codului de procedură civilă privind cazurile de incompatibilitate, abținere și recuzare.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor, Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de instanță de judecată, iar hotărârile acestuia pot fi atacate cu recurs, ceea ce reprezintă o garanție a respectării prevederilor art. 124 alin. (2) din Constituție.

Președinții celor două Camere nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 45 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, având următorul cuprins: „*Acțiunea disciplinară se exercită de comisiile de disciplină ale Consiliului Superior al Magistraturii, formate din un membru al Secției pentru judecători și 2 inspectori ai Serviciului de inspecție judiciară pentru judecători și, respectiv, un membru al Secției pentru procurori și 2 inspectori ai Serviciului de inspecție judiciară pentru procurori.*”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 124 alin. (2) potrivit cărora justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile criticate din Legea privind Consiliul Superior al Magistraturii stabilesc titularul acțiunii disciplinare a judecătorilor sau procurorilor — comisia de disciplină a Consiliului Superior al Magistraturii — și prevăd componența acestei comisii.

În ceea ce privește susținerea autorului excepției în sensul că o altă autoritate ar trebui să fie titular al acțiunii disciplinare a judecătorilor și procurorilor, Curtea constată că aceasta nu poate fi primită, în condițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră Curtea nu poate modifica sau completa prevederile legale supuse controlului, aceste chestiuni ținând de competența legiuitorului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Mihai Rotaru în Dosarul nr. 11.805/1/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul de 9 judecători.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 724

din 13 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 7 din Ordinul nr. 760/C/1999 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marișiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 7 din Ordinul nr. 760/C/1999 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Domnica Pătru în Dosarul nr. 2.032/280/2006 al Judecătoria Pitești.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca fiind neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) alin. (2) din Legea nr. 146/1997 și ca fiind inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordinul nr. 760/C/1999.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.032/280/2006, **Judecătoria Pitești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 7 din Ordinul nr. 760/C/1999 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția a fost ridicată de Domnica Pătru.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele criticate contravin prevederilor art. 21 din Constituție, deoarece, prin stabilirea taxelor de timbru, se împiedică accesul liber la justiție.

Judecătoria Pitești consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că stabilirea unei taxe judiciare de timbru nu duce la încălcarea accesului liber la justiție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul consideră excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) alin. (2) din Legea nr. 146/1997 ca fiind neîntemeiată, arătând că accesul liber la justiție nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție și este justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este aceea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordinul nr. 760/C/1999, se arată că, potrivit art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, aceasta este inadmisibilă.

Avocatul Poporului consideră excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) alin. (2) din Legea nr. 146/1997 ca fiind neîntemeiată, arătând că liberul acces la justiție nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. În continuare, arată că, potrivit art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordinul nr. 760/C/1999 este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 lit. c) alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, și ale art. 7 din

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Domnica Pătru în Dosarul nr. 2.032/280/2006 al Judecătoriai Pitești.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordinul nr. 760/C/1999 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Ordinul nr. 760/C/1999 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 30 august 1999.

Dispozițiile art. 3 lit. c) alin. (2) din Legea nr. 146/1997 au următorul conținut: „*Separat de această taxă, dacă părțile contestă bunurile de împărțit, valoarea acestora sau drepturile ori mărimea drepturilor coproprietarilor în cadrul cererilor de mai sus, taxa judiciară de timbru se datorează de titularul cererii la valoarea contestată.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 care consacră liberul acces la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 3 lit. c) alin. (2) din Legea nr. 146/1997 au mai făcut, în numeroase rânduri, obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală ca și în prezenta cauză, soluția adoptată fiind de respingere a criticilor ca neîntemeiate. Astfel, prin Decizia nr. 941 din 19 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 24 ianuarie 2007, Curtea a constatat că accesul liber la justiție nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Taxa de timbru este o modalitate de acoperire, în parte, a cheltuielilor pe care le implică serviciul public al justiției.

Răsiunile care au stat la baza adoptării soluției anterioare își păstrează valabilitatea și în prezent, astfel încât aceasta se impune a fi menținută.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordinul nr. 760/C/1999, Curtea constată că, potrivit prevederilor art. 146 lit. d) teza întâi din Constituție, Curtea Constituțională „*hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial.*”

În aplicarea acestei prevederi constituționale, art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 prevede că instanța de contencios constituțional „*(...) decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.*”

Așa fiind, ordinele miniștrilor nu pot constitui obiect al controlului de constituționalitate, astfel că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordinul nr. 760/C/1999 este inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 741

din 13 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) și art. 54 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) și art. 54 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție ridicată de Sabin Rusu în Dosarul nr. 1.221/R/2005 al Judecătoriei Târgu Mureș.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 793D/2007, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică ridicată de Szekely Judit Ildiko în Dosarul nr. 1.912/2005 al aceleiași instanțe.

La apelul nominal în acest dosar se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 793D/2007 la Dosarul nr. 712D/2007, având în vedere faptul că sunt îndeplinite cerințele conexării prevăzute de art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea, întrucât dosarele au același obiect.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a dosarelor menționate, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 793D/2007 la Dosarul nr. 712D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, întrucât adoptarea sistemului judecătorului unic sau a sistemului colegial al instanțelor reprezintă o opțiune a legiuitorului, ce nu contravine prevederilor constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.221/R/2005 și prin Încheierea din 15 noiembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.912/2005, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) și art. 54 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară.** Excepția a fost ridicată de Sabin Rusu și de Szekely Judit Ildiko.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât compunerea completului de judecată la prima instanță dintr-un singur judecător, compunere stabilită de colegiul de conducere al instanței, înfrânge principiul constituțional al independenței și imparțialității instanței.

Judecătoria Târgu Mureș opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece numărul de judecători care compun completul de judecată nu este de natură, prin el însuși, să influențeze independența și imparțialitatea instanței. Astfel, compunerea completului de judecată este aceeași pentru toate părțile din proces, iar hotărârea pronunțată are aceeași putere juridică pentru toate părțile, indiferent dacă completul este colegial sau compus dintr-un singur judecător.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că dispozițiile de lege criticate nu contravin principiului constituțional al independenței și imparțialității justiției.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

Președinții celor două Camere nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 52 alin. (1) și art. 54 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, care au următorul conținut:

— Art. 52 alin. (1): „*Colegiile de conducere stabilesc compunerea completelor de judecată la începutul anului, urmărind asigurarea continuității completului. Schimbarea membrilor completelor se face în mod excepțional, pe baza criteriilor obiective stabilite de Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești.*”

— Art. 54 alin. (1): „*Cauzele date, potrivit legii, în competența de primă instanță a judecătoriei, tribunalului și curții de apel se judecă în complet format dintr-un judecător, cu excepția cauzelor privind conflictele de muncă și de asigurări sociale.*”

Excepția de neconstituționalitate este raportată la prevederile constituționale ale art. 124–126 privind înfăptuirea justiției, statutul judecătorilor și instanțele judecătorești.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra opțiunii legiuitorului de a reglementa sistemul judecătorului unic s-a pronunțat în numeroase cazuri, însă cu privire la dispozițiile art. 17 alin. (1) din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească.

Astfel, prin Decizia nr. 292/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 629 din 3 septembrie 2003, Curtea Constituțională a reținut că, potrivit dispozițiilor constituționale, stabilirea competenței și a procedurii de judecată este atributul exclusiv al legiuitorului și că judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. În aplicarea acestor prevederi constituționale, legiuitorul stabilește componența completului de judecată și conduita pe care trebuie să o aibă acesta la soluționarea cauzelor ce îi sunt repartizate. Atât Constituția, cât și Legea privind organizarea judecătorească stabilesc, sub aspectul imparțialității, dreptul și obligația

judecătorilor de a se supune numai legii, activitatea de judecată desfășurându-se, potrivit legii, strict în limitele cadrului legal. În ipoteza în care există dubii cu privire la imparțialitatea judecătorului în primă instanță, există mijloace de apărare prevăzute de lege care asigură suficiente garanții pentru o judecată echitabilă și imparțială.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, atât soluția, cât și considerentele acestei decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) și art. 54 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție ridicată de Sabin Rusu în Dosarul nr. 1221/R/2005 și de Szekely Judit Ildiko în Dosarul nr. 1.912/2005, ambele ale Judecătoriei Târgu Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 743

din 13 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 275 alin. (3) și art. 277 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 16.550/1/2006, **Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 275 alin. (3) și art. 277 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului**. Excepția a fost ridicată de Maria Fătu în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea recursului declarat de aceasta împotriva unei hotărâri a prim-viceguvernatorului Băncii Naționale a României.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile criticate încalcă principiul constituțional al accesului liber la justiție prin faptul că interzic judecătorului sesizat cu recurs împotriva actelor emise de Banca Națională a României să se pronunțe și asupra oportunității acestor acte. Referitor la prevederile art. 277 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, susține că acestea încalcă principiul constituțional al prezumției de nevinovăție, deoarece, interzicând suspendarea actului atacat până la soluționarea definitivă a recursului declarat de petent, se prezumă, în tot acest interval, că acțiunea petentului nu este fondată și că, deci, acesta este vinovat.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 275 alin. (3) și art. 277 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, excepție ridicată de Maria Fătu în Dosarul nr. 16.550/1/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale atacate nu contravin prevederilor Constituției.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată întrucât nu se poate reține că prin textele de lege atacate se încalcă în vreun fel principiul liberului acces la justiție și cel al prezumției de nevinovăție, consacrate prin Legea fundamentală.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile legale criticate nu conțin norme contrare dreptului părților interesate de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime. De asemenea, consideră că nu poate fi primită nici critica privind încălcarea principiului de nevinovăție, acest principiu având aplicare în dreptul penal, iar, pe de altă parte, interzicerea suspendării actului administrativ pe durata procesului nu constituie o măsură restrictivă îndreptată împotriva persoanei, ci o măsură de protecție a actului emis de autoritatea competentă.

Președinții celor două Camere nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 275 alin. (3) și art. 277 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.027 din 27 decembrie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 480 din 18 iulie 2007, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 275 alin. (3): „*Banca Națională a României este singura autoritate în măsură să se pronunțe asupra*

considerentelor de oportunitate, a evaluărilor și analizelor calitative care stau la baza emiterii actelor sale.”;

— Art. 277: „*Până la adoptarea unei hotărâri de către consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, potrivit art. 275 alin. (1) sau până la pronunțarea unei hotărâri definitive și irevocabile de către instanța judecătorească, potrivit alin. (2) al aceluiași articol, executarea actelor emise de Banca Națională a României nu se suspendă.*”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2) referitoare la accesul liber la justiție și ale art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că susținerea autorului excepției, în sensul că dispozițiile art. 275 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 ar contraveni prevederilor constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, este neîntemeiată, deoarece, potrivit alin. (2) al aceluiași articol, hotărârea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României se poate ataca, în termen de 15 zile de la comunicare, la Înalta Curte de Casație și Justiție, astfel încât partea interesată are la îndemână mijloacele necesare pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime. Totodată, dispozițiile criticate fac parte din capitolul IX al titlului III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, capitol intitulat „Căi de contestare”. Curtea mai reține că limitarea prevăzută de alin. (3) al art. 275 se referă strict la evaluările și analizele calitative care au stat la baza emiterii actului administrativ și este o limitare firească având în vedere statutul legal al Băncii Naționale a României de bancă centrală.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 277 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, raportată la prevederile art. 23 alin. (11) din Constituție, Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată, pentru următoarele considerente: pe de-o parte, faptul că, până la adoptarea unei hotărâri a Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României sau până la pronunțarea hotărârii definitive și irevocabile a instanței de judecată, executarea actelor atacate ale Băncii Naționale a României nu se suspendă, reprezintă o măsură de protecție instituită de legiuitor, fiind totodată o măsură provizorie; pe de altă parte, raportarea la prevederile art. 23 alin. (11) din Constituție nu are incidență în cauza de față, deoarece, potrivit acestora, persoana este considerată nevinovată până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare. Prin urmare, critica aceasta nu poate fi primită, neaflându-ne în ipoteza prevăzută de norma constituțională invocată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 275 alin. (3) și art. 277 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, excepție ridicată de Maria Fătu în Dosarul nr. 16.550/1/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 802

din 27 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 pct. 1 și art. 244¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 pct. 1 și art. 244¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihaela Eugenia Șuşnea în Dosarul nr. 12.746/299/2005 al Tribunalului București – Secția a III-a civilă.

La apelul nominal răspunde soțul autoarei excepției, depunând procură în acest sens, precum și avocatul celeilalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, avocatul Mihai Ștreangă solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 ianuarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 12.746/299/2005, **Tribunalul București – Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 pct. 1 și art. 244¹ din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Mihaela Eugenia Șuşnea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că, în formulare actuală, art. 244 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă încalcă prevederile art. 4, art. 11, art. 24 alin. (1), art. 41 și art. 54 din Constituție, deoarece stabilește facultatea și nu obligația instanței de a suspenda judecata în cazul în care soluționarea procesului depinde de existența sau inexistența unui drept ce face obiectul altei judecăți.

În continuare, susține că dispozițiile art. 244¹ din Codul de procedură civilă, deoarece permit introducerea recursului doar împotriva încheierilor prin care s-a dispus suspendarea, iar nu și împotriva celor prin care s-a respins suspendarea, contravin prevederilor art. 16, 20, 21 și 24 din Legea fundamentală.

Tribunalul București – Secția a III-a civilă arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată

președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra constituționalității acestor dispoziții, prin Decizia nr. 551 din 6 iulie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 685 din 10 august 2006, și Decizia nr. 262 din 15 octombrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 6 noiembrie 2002. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ din Codul de procedură civilă, făcând referire la Decizia nr. 324 din 26 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 20 decembrie 2002, arată că încheierile de respingere și, respectiv, cele de admitere a cererii de suspendare a cursului judecării procesului au efecte diferite. Astfel, în cazul respingerii cererii de suspendare a judecării procesului, cursul judecării nu se întrerupe, în timp ce în cazul admiterii cererii cauza se suspendă, prin ipoteză, până la rămânerea irevocabilă a hotărârii care a motivat suspendarea, fapt ce poate lăsa un timp mai mult sau mai puțin îndelungat sub semnul incertitudinii judecarea procesului suspendat.

Avocatul Poporului arată că dispozițiilor art. 244 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă instituie unul din cazurile de suspendare facultativă a judecării, care dă posibilitatea judecătorului să aprecieze utilitatea suspendării, evitând prelungirea artificială și nejustificată a procesului, asigurând astfel părților exercitarea drepturilor procesuale cu bună-credință.

În ceea ce privește dispozițiile art. 244¹ din Codul de procedură civilă, se arată că acestea nu conțin nici o dispoziție discriminatorie. Regimul juridic diferit, constând în aceea că numai încheierea prin care s-a dispus suspendarea judecării poate fi atacată cu recurs separat, în vreme ce încheierea prin care s-a respins cererea de suspendare poate fi atacată doar odată cu fondul, este determinat de deosebirea de situații care impune soluții legislative diferite, ambele fiind condiționate de asigurarea celerității soluționării cauzelor aflate pe rolul instanțelor.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 244 alin. 1 pct. 1 și art. 244¹ din Codul de procedură civilă. Alin. 1 al art. 244¹ a fost modificat prin pct. 34 din Legea nr. 219/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 244 alin. 1 pct. 1: „*Instanța poate suspenda judecata:*

1. când dezlegarea pricinii atârnă, în totul sau în parte, de existența sau neexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți;”

— Art. 244¹: „*Asupra suspendării judecării procesului, instanța se va pronunța prin încheiere care poate fi atacată cu recurs în mod separat, cu excepția celor pronunțate în recurs.*

Recursul se poate declara cât timp durează suspendarea cursului judecării procesului, atât împotriva încheierii prin care s-a dispus suspendarea, cât și împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de repunere pe rol a procesului.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 4 referitoare la unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, art. 11 referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, art. 24 referitoare la dreptul la apărare, art. 41 referitoare la munca și protecția socială a muncii și ale art. 54 referitoare la fidelitatea față de țară.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că în ceea ce privește dispozițiile art. 244 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 29 din 27 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 26 februarie 2004, a stabilit, cu valoare de principiu, că suspendarea cauzei într-o astfel de ipoteză este de natură să preîntâmpine situațiile în care instanțele judecătorești ar pronunța hotărâri contradictorii, cu efecte nedorite asupra stabilității raporturilor juridice existente între părți. Pe de altă parte, având posibilitatea de a aprecia oportunitatea suspendării cursului judecării, instanța este chemată să cenzureze toate

acele cazuri care ar putea constitui pretext pentru tergiversarea judecării. Prin urmare, lăsarea măsurii suspendării la aprecierea judecătorului, atunci când dezlegarea pricinii depinde de existența unui drept care face obiectul unui alt proces aflat în curs, este menită să-i permită acestuia să-și exercite rolul activ, sancționând eventualele tentative de exercitare abuzivă a drepturilor procesuale, incontestabil mai eficient decât în situația în care suspendarea ar avea caracter imperativ.

În ceea ce privește dispozițiile art. 244¹ din Codul de procedură civilă, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra unei criticii asemănătoare, iar prin Decizia nr. 324 din 26 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 20 decembrie 2002, a reținut că textul legal criticat nu conține nici o dispoziție discriminatorie, regimul juridic diferit — constând în aceea că numai încheierea prin care s-a dispus suspendarea judecării poate fi atacată cu recurs separat, în vreme ce încheierea prin care s-a respins cererea de suspendare poate fi atacată doar odată cu fondul — fiind determinat de deosebirea de situații care impune soluții legislative diferite, ambele fiind determinate de asigurarea celerității soluționării cauzelor aflate pe rolul instanțelor. Reglementarea procedurală dedusă controlului nu contravine nici art. 21 din Constituție, întrucât, chiar dacă încheierea de respingere a cererii de suspendare nu poate fi atacată cu recurs separat, ea poate fi atacată odată cu fondul, potrivit prevederilor art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă, care constituie reglementarea de drept comun în materie.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Față de invocarea dispozițiilor art. 11 și art. 20 din Constituție, se constată că autorul excepției nu a indicat dispozițiile din Declarația Universală a Drepturilor Omului, din pactele sau din celelalte tratate la care România este parte, considerate a fi încălcate de dispozițiile de lege criticate, astfel încât nu poate fi reținută nici această critică de neconstituționalitate.

De asemenea, în ceea ce privește invocarea prevederilor art. 41 și art. 54 din Constituție, se constată că acestea se referă la munca și protecția socială a muncii, respectiv la fidelitatea față de țară, neavând nicio incidență în cauza dedusă judecării.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 pct. 1 și art. 244¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihaela Eugenia Șuşnea în Dosarul nr. 12.746/299/2005 al Tribunalului București – Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 807

din 27 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale și art. 581 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale și art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială COMALIMENT — S.A. din Botoșani în Dosarul nr. 1.281/40/2007 al Tribunalului Botoșani — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.281/40/2007, **Tribunalul Botoșani — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale și art. 581 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială COMALIMENT — S.A. din Botoșani.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile art. 20 din Constituție raportate la cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece ordonanța președințială are caracter executoriu și derogă de la dreptul comun în ceea ce privește termenele de formulare a apărării și de judecată. De asemenea, arată că textele de lege criticate contravin și prevederilor art. 44 și 45 din Constituție.

Tribunalul Botoșani — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul arată că procedura ordonanței președințiale reprezintă o procedură specială, prin care instanța de judecată, în cazurile și în condițiile expres și limitativ prevăzute de lege, ia măsuri cu caracter vremelnic, a căror urgență este justificată de necesitatea evitării prejudicierii unor drepturi sau interese legitime. În continuare, face referire la Decizia nr. 209 din 14 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 528 din 22 iunie 2005, și Decizia nr. 383 din 30 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.026 din 5 noiembrie 2004.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că textele de lege criticate dau posibilitatea părților interesate de a formula apărări, de a propune probe și de a recurge la căile de atac prevăzute de lege. Prin procedura de urgență instituită de textele de lege criticate nu este încălcat dreptul persoanei de a se adresa justiției și nici dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil, ci, dimpotrivă, prin cererea de ordonanță președințială se creează o posibilitate în plus pentru persoana vătămată într-un drept legitim de a se adresa justiției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 133 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, și art. 581 din Codul de procedură civilă, cu următorul conținut:

— Art. 133 din Legea nr. 31/1990: „(1) Odată cu intentarea acțiunii în anulare, reclamantul poate cere instanței, pe cale de ordonanță președințială, suspendarea executării hotărârii atacate.

(2) Președintele, încuviințând suspendarea, poate obliga pe reclamant la o cauțiune.

(3) Împotriva ordonanței de suspendare se poate face recurs în termen de 5 zile de la pronunțare.”;

— Art. 581 din Codul de procedură civilă: „Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Cererea de ordonanță președințială se va introduce la instanța competentă să se pronunțe asupra fondului dreptului.

Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecată asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

Ordonanța este vremelnică și executorie. Instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea unui termen.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 20 din Constituție raportate la cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, invocă prevederile constituționale ale art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată și art. 45 referitoare la libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate. Astfel, în legătură cu procedura ordonanței președințiale, prin Decizia nr. 60 din 2 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 2 martie 2006, Curtea a statuat că prin aceasta nu numai că nu se aduce vreo îngrădire dreptului oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, ci, dimpotrivă, se creează o posibilitate în plus pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției, prin cerere de ordonanță președințială, și aceasta în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Totodată, posibilitatea atacării cu recurs a ordonanței președințiale prevăzută de art. 582 din Codul de procedură civilă și de art. 133 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 constituie un

argument suplimentar în sensul deplinei respectări a dreptului la apărare.

În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 44 din Constituție, Curtea constată că prin Decizia nr. 209 din 14 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 22 iunie 2005, a constatat că dispozițiile art. 133 din Legea nr. 31/1990 permit instanței de judecată ca, ținând seama de circumstanțele cauzei, să aprecieze asupra caracterului eventual șicanator al cererii de suspendare a hotărârii adunării generale a acționarilor contestate și să stabilească o cauțiune de natură să descurajeze cererile nefundamentate sau exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale. De asemenea, Curtea a mai reținut că depunerea cauțiunii constituie o garanție, în sensul că, în urma respingerii acțiunii în anulare a hotărârilor luate de adunarea generală a acționarilor, partea interesată va putea cere și obține despăgubiri pentru pagubele suferite datorită întârzierii executării hotărârii respective. În consecință, Curtea a constatat că prevederile legale criticate nu sunt contrare dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi din Constituție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale și art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială COMALIMENT — S.A. din Botoșani în Dosarul nr. 1.281/40/2007 al Tribunalului Botoșani — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 813

din 27 septembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2)
din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Augustin Zegrean — judecător

Ion Tiucă — procuror
Daniela Ramona Marițiu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Atlas” — S.R.L. din Pitești în Dosarul nr. 2.186/280/2007 al Judecătorei Pitești.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.186/280/2007, **Judecătoria Pitești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Atlas” — S.R.L. din Pitești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că textul de lege criticat, prin faptul că stabilește competența de soluționare a plângerii formulate împotriva procesului-verbal prin care s-a constatat contravenția în sarcina judecătorei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția, contravine art. 21 alin. (3) din Constituție. De asemenea, se arată că se creează o discriminare nejustificată, deoarece plângerile împotriva anumitor acte administrative se soluționează potrivit Legii nr. 554/2004, iar împotriva altor acte administrative, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 2/2001.

Judecătoria Pitești consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la Decizia nr. 200 din 29 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 1 iunie 2004.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la Decizia nr. 81 din 8 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 7 martie 2007, și Decizia nr. 797 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 997 din 14 decembrie 2006.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001

privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, cu următorul cuprins: „*Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimit de îndată judecătorei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor și ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat nu îngreudește dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ci instituie norme de procedură privind soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, și anume instanța competentă să soluționeze plângerea. Această modalitate de reglementare reprezintă însă opțiunea legiuitorului, fiind în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, republicată, privind competența și procedura în fața instanțelor judecătorești. Prin reglementarea criticată legiuitorul nu a înțeles să limiteze controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, ci să asigure un climat de ordine, indispensabil exercitării, în condiții optime, a acestor drepturi constituționale. De altfel, Curtea constată că, potrivit art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii poate fi atacată cu recurs la secția contencios administrativ a tribunalului.

În ceea ce privește critica potrivit căreia se creează o discriminare nejustificată, deoarece plângerile împotriva anumitor acte administrative se soluționează potrivit Legii nr. 554/2004, iar împotriva altor acte administrative, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, Curtea constată că nici aceasta nu poate fi primită. Astfel, prin Decizia nr. 349 din 18 septembrie 2003, Curtea a reținut că persoana împotriva căreia s-a întocmit procesul-verbal de constatare a contravenției nu este pusă în fața unui verdict definitiv de vinovăție și de răspundere, ci doar în fața unui act administrativ de constatare, ale cărui efecte pot fi înlăturate prin exercitarea căilor de atac prevăzute de lege. S-a mai reținut cu același prilej că, din punctul de vedere al agentului constator, această persoană este vinovată și responsabilă, iar procesul-verbal întocmit are, până la rămânerea lui definitivă, caracterul unui act administrativ de constatare. Or, aceasta nu poate duce la concluzia susținută de autorul excepției că soluționarea cauzelor privind contestarea unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții ar trebui să urmeze regulile procedurale specifice contenciosului administrativ, reglementate prin Legea nr. 554/2004.

Rațiunile care au stat la baza adoptării soluției anterioare își păstrează valabilitatea și în prezent, astfel încât aceasta se impune a fi menținută.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Atlas” — S.R.L. din Pitești în Dosarul nr. 2.186/280/2007 al Judecătorei Pitești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 814

din 27 septembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. e)
din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Petru Baci și Cornelia Baci în Dosarul nr. 368/260/2007 al Judecătorei Moinești.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 368/260/2007, **Judecătoria Moinești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția a fost ridicată de Petru Baci și Cornelia Baci.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că textul de lege criticat contravine prevederilor art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, deoarece „lezează

interesele personale, respectiv îngrădesc accesul persoanei la serviciile justiției din România”.

Judecătoria Moinești arată că accesul liber la justiție prevăzut de dispozițiile art. 21 din Constituție nu presupune gratuitate și nu se interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind legal și normal ca justițiabilii care trag un folos nemijlocit din activitatea desfășurată de autoritățile judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor acestora. Prin urmare, regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Taxa de timbru reprezintă o modalitate de acoperire, în parte, a cheltuielilor pe care le implică serviciul public al justiției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la Decizia nr. 210 din 10 iulie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 5 noiembrie 2002, și Decizia nr. 243 din 10 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 453 din 25 iunie 2003.

Avocatul Poporului arată că art. 21 din Constituție nu instituie nici o interdicție cu privire la taxele în justiție, fiind legal și normal ca justițiabilii care trag un folos nemijlocit din activitatea desfășurată de autoritățile judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor acestora. De altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat cu privire la constituționalitatea acestor dispoziții legale, de exemplu, prin Decizia nr. 202 din 29 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 9 iunie 2004, și Decizia nr. 284 din 22 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2007, respingând excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997. Art. 2 alin. (1) din Legea nr. 146/1997 se referă la nivelul taxelor judiciare de timbru pentru acțiunile și cererile evaluabile în bani, introduse la instanțele judecătorești.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2) referitoare la accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin numeroase decizii, de exemplu, Decizia nr. 284

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Petru Baciuc și Cornelia Baciuc în Dosarul nr. 368/260/2007 al Judecătoriei Moinești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 815

din 27 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător

Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite

din 22 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2007, și Decizia nr. 112 din 24 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 14 aprilie 2005, s-a reținut că dispozițiile art. 21 din Constituție nu instituie nicio interdicție cu privire la taxele în justiție, fiind legal și normal ca justițiabilii care trag un folos nemijlocit din activitatea desfășurată de autoritățile judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor acestora. Mai mult, în virtutea dispozițiilor constituționale ale art. 56 alin. (1), potrivit cărora „*Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice*”, plata taxelor și a impozitelor reprezintă o obligație constituțională a cetățenilor. Echivalentul taxelor judiciare de timbru este integrat în valoarea cheltuielilor stabilite de instanța de judecată prin hotărârea pe care o pronunță în cauză, plata acestora revenind părții care cade în pretenții.

În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în care s-a statuat că o caracteristică a principiului liberului acces la justiție este aceea că nu este un drept absolut (cazul *Ashingdane împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*, 1985). Astfel, acest drept care cere, prin însăși natura sa, o reglementare din partea statului poate fi subiectul unor limitări atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

prin titluri executorii, excepție ridicată de Nicolae Anghel în Dosarul nr. 4.391/95/2006 al Tribunalului Gorj – Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 4.391/95/2006, **Tribunalul Gorj – Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii.** Excepția a fost ridicată de Nicolae Anghel.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 sunt neconstituționale, fără a indica vreo prevedere din Legea fundamentală.

Tribunalul Gorj – Secția conflicte de muncă și asigurări sociale nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 22/2002.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, este neîntemeiată.

Avocatul Poporului arată că autorul excepției nu a indicat textele sau principiile constituționale față de care prevederile Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 ar fi în contradicție. Potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizarea adresată Curții trebuie motivată, iar conform art. 146 lit. d) din Legea fundamentală și art. 29 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să se pronunțe numai în limitele sesizării. Prin urmare, Curtea nu se poate substitui părții în ceea ce privește invocarea motivelor de neconstituționalitate, întrucât acest fapt ar avea semnificația exercitării unui control de constituționalitate

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, excepție ridicată de Nicolae Anghel în Dosarul nr. 4.391/95/2006 al Tribunalului Gorj – Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

din oficiu. În concluzie, se apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 22/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 1 februarie 2002. Ordonanța a fost modificată prin Legea nr. 110/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 300 din 5 mai 2007.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției nu a indicat nici un text constituțional pretins a fi încălcat.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia susține neconstituționalitatea dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 fără a indica însă prevederile din Constituție pretins încălcate prin textul criticat.

De asemenea, Curtea reține că, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate instanței de contencios constituțional trebuie făcute în formă scrisă și motivate. Coroborând acest text de lege cu prevederile art. 29 din Legea nr. 47/1992, rezultă că esența controlului de constituționalitate este exercitarea acestuia numai în limitele sesizării. Prin urmare, Curtea Constituțională nu se poate substitui părții cu privire la invocarea unor motive de neconstituționalitate, deoarece acest fapt ar avea semnificația exercitării unui control de constituționalitate din oficiu, ceea ce este inadmisibil în raport cu dispozițiile Legii nr. 47/1992.

În consecință, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind revocarea unui membru al Plenului Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor și numirea în funcție, pe postul rămas vacant, a altui membru

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 19 alin. (5), alin. (12) și alin. (13) lit. f) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 19 alin. (13) lit. f) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare, se revocă din funcția de membru al Plenului Oficiului Național de Prevenire și Combateră

a Spălării Banilor domnul Radu Dumitru Liviu, reprezentant al Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

Art. 2. — Se numește în funcția de membru al Plenului Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor domnul Plăiașu Neculae, reprezentant al Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Marian Marius Dorin
Ministrul internelor și reformei administrative,
Cristian David
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 17 octombrie 2007.
Nr. 1.246.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

